

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 1 серпня 1987 року

№ 92 (3911).

Ціна 2 коп.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ЗАЛІЗНИЧНИКА

СЛОВО ЧИТАЧА

НА ОСТАННЬОМУ засіданні Політбюро ЦК КПРС серед інших було розглянуто і питання про докорінне поліпшення виховання, навчання і матеріального забезпечення дітей-сиріт і дітей, які залишилися без опікування батьків.

Доводиться періодично чути: «У нас сироти не ображені. Держава забезпечує їх усім». Або — «у дитячих будинках діти мають більше, ніж деякі домашні...». Так, у нашій країні про дітей піклуються. Вони забезпечені необхідним. Але давайте не забувати, що вони не мають головного. А чому діти в дитячому будинку не мають права мати більше, ніж «деякі домашні»? Чому укорінилося таке поняття? Адже, напевно — вони повинні мати більше! І більше має, коли треба доводити ці прості істини. А трапляється

МИ-ТАКИ В АШІ!

період. Адже директорів дитячого будинку потрібно, серед багатьох інших справ, уміти ще й «вибивати» дістанти в різних організаціях, установах і навіть у власних шефів все необхідне. Бо, буває, відповідають: «А що ми, все життя повинні бути вашими шефами?». Доводилось чути і таке, зокрема, на кондитерській фабриці.

От годі й стає боляче й образливо. Тоді й закипає злість, бо подія чути: «Коли ви знайдете мою маму? А чому до мене не їде мій татко?».

У кожному домі багато турбот, особливо під час ремонту. А коли не великий дім, де 130 дітей, як у нашому? Щороку ремонт оселяємо власними силами — робимо малярні, штукатурні роботи. Але в нашньому році у нас справа з ремонтом серйозна — треба замінити всю водопостачальну і опалювальну систему. Ось тут і спіткнулись. Не беруться наші шефи за такий ремонт: ні кондитерська фабрика, ні мушкетери, ні АТП обслуговування. І радгоспу «Зоря» не під силу. Добре було б, аби у дитячого будинку була шефом якась будівельна організація. Але такої за нами не закріплено. От уже два місяці літа пройшло, а ремонт ще тільки починається. От би наша міська комсомольська організація взяла приклад із київської, яка вирішила питання із шефством так: кожне підприємство міста бере у підшефні якийсь дитячий заклад.

Час звернувся я за допомогою на одне з підприємств міста, що належить до Кіровоградського району. А мені відповідають: «Ви не наші, ваш будинок належить до Ленінського району». Але ж як це «не наші»? Хто потурбується про Сашу, якого забили, коли він був ще немовлям? (Прізвисько й ім'я йому дали в будинку дитини, бо батьки невідомі). Хто потурбується про таких Андрійків, Іринку, яких побили, забули, обікрали власні батьки? І крадіг найдорожче — шкоти, радість. А періодично і здоров'я. Це найстрашніші злодії, яких поки що чомусь не судять. До речі, в тому ж Кіровоградському районі питання з ремонтом будинку дитини вирішувалося швидко. Там ремонт «книжка», а у нас все це починається...

Не хотілося б почути від місцевого керівництва, що дитячий будинок завжди багато вимагає. Уваги ніколи не буде забагато, тим більше, що в нашому стаціонарному хотілося б мати її більше. І від комсомолу Ленінського району. Не бачимо їх у себе в домі.

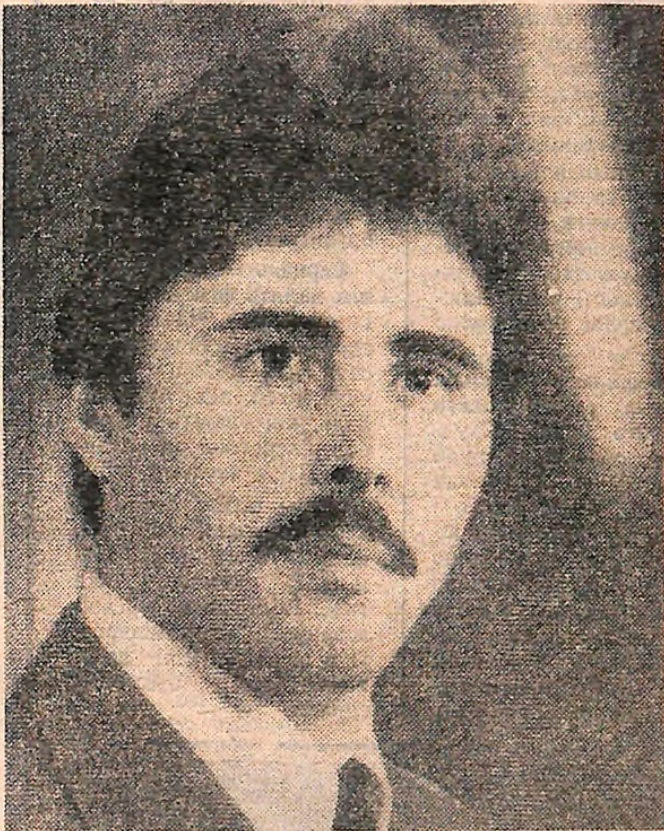
Але, говорячи про увагу, не можна змовчати про увагу. Бо ми все-таки люди влячні і дякуємо своїм шефам, що допомагають нам з путівками у піонерські табори, з транспортом. Але особливо влячні добровільним шефам, яких ніхто не зобов'язував. Це комсомольці Ленінського району: відділи внутрішніх справ, студенти педагогічного інституту, які працюють у заганах безкоштовної праці, група штукатурів із СПТУ № 8, студенти музичного училища, група кулінарів із СПТУ № 15, завод дозуючих автоматів. Є багато і небайдужих.

Із щорічним ремонтом турбує ще одне питання. Нам'ятаю, як тільки прийшла на цю посаду (а це було влітку року тому), повели дітей на автобусі в кінотеатр. Виявляється, багато хто з них не бачив висотних будинків. І хтось тоді закричав: «Подивіться, який гарний будинок, мабуть, лікарня». Серце зашептало, адже у їхньому понятті гарним високим будинком може бути лише лікарня. Виходить, більше нічого не бачили... Тоді й зародилася думка придбати для дитячого будинку автобус, щоб можна було у будь-який час і постійно вивозити наших дітей за межі воріт дитбудинку. Ні, з транспортом нам зараз допомагають, але автобус все ж необхідний. Щоб були не лише виїзди в кіно — наші діти майже не бачать води, мало бувають на природі. Усе ж сподіваємось на допомогу облпрофради і сприяння обкому комсомолу (адже обіцяють). Тому й пишемо до «Молодого комунара». Сподіваємось і на більшу увагу наших шефів.

Н. ПРИШЛЯК,

директор Кіровоградського дошкільного дитячого будинку.

СКОРО ЗНОВУ В ДОРОГУ

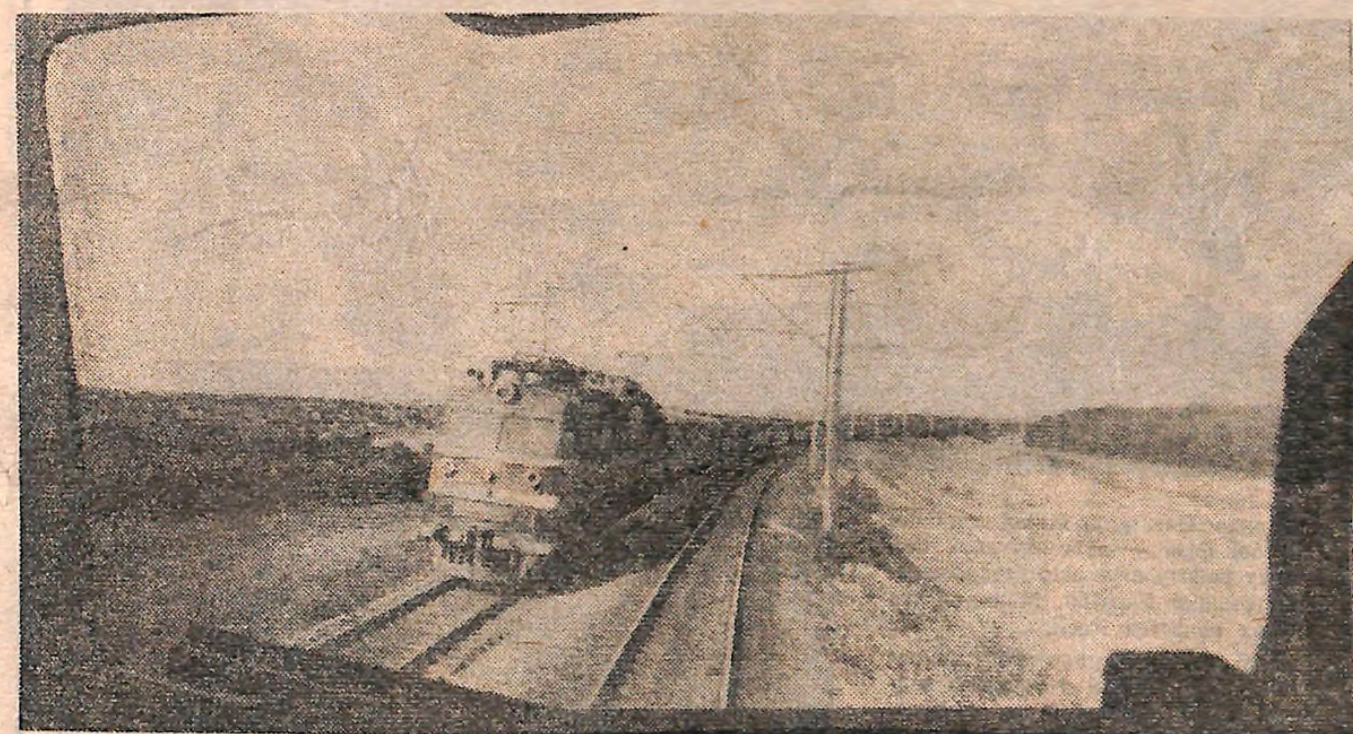
Так уже сталося, що зустрічатиме Олександр КУЗЬМЕНКО (на знімку зліва) своє професійне свято в дорозі. Він поведе черговий великогазовий состав. Черговий, бо на рахунок машиніста електровоза, групкомсорга комсомольсько-молодіжної колони Помічникського локомотивного депо тільки цього року — тридцять п'ять таких ешелонів. Завдяки широкому застосуванню передових методів праці молодий залізничник перевіз понад 28 тисяч тонн народногосподарських вантажів, зекономив електроенергії на 6,5 тисячі карбованців. За успіхи в пра-

ці, активність у громадському житті колективу портрет Олександра Кузьменка занесено на Дошку пошани обласної комсомольської організації.

Нині в колективі локомотивного депо широко розгорнулося соціалістичне змагання за гідну зустріч 70-ї річниці Великої Жовтня. Серед лідерів його — і комсомольсько-молодіжна колони, де групкомсоргом О. Кузьменко. Виробничу програму двох років молоді залізничники зобов'язалися виконати до 7 листопада.

Фото В. ГРИБА.

Добровеличківський район.

ПРАВОФЛАНГОВІ ХЛІБНОЇ НИВИ

ОБЛАСНЕ СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ
НА ПРНЗ «ЗОЛОТИЙ КОЛОС» ОЧОЛЮЮТЬ:

Серед молодих комбайнерів, які працюють на: «Дон-1500»

Олександр Швець із радгоспу «Устинівський» Устинівського району — з площі 273 гектари намолотив 7521 центнер зерна.

СК-6

Микола Савранський з колгоспу імені Карла Маркса Добровеличківського району — з площі 227 гектарів намолотив 6384 центнери зерна.

СК-5

Сергій Куделій з колгоспу імені Розі Люксембург Бобринецького району — зібрав зернові на 194-гектарній площі, намолотив 1060 центнерів зерна.

Іван Колісник з колгоспу «Зоря» Онуфріїв-

ського району — зібрав зернові з площі 112 гектарів, намолотив 3370 центнерів зерна

Олексій Смоляр з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Онуфріївського району — зібрав зернові на 138-гектарній площі, намолотив 3334 центнери зерна.

Серед молодих жатківців:

Валерій Хорошун з колгоспу «Рассвет» Бобринецького району — жаткою ЖВН-6 поклав у валки зернові на 354 гектарах.

Серед молодих водіїв:

Віктор Коренький з колгоспу «Шлях до комунізму» Добровеличківського району — автомобілем «ГАЗ-53» перевіз 7604 центнери зерна.

ЗНАМ'ЯНКА. Відмінно трудиться на щорічних жнивних молодий водій з колгоспу «Україна» Віктор Лосинайко. Застосовуючи передові методи праці, він автомобілем ЗІЛ-130 вже перевіз з поля на тік і на хлібоприймальне підприємство понад 10 тисяч центнерів зерна.

БОБРИНЕЦЬ. Комсомолець Олександр Антощенко після звільнення у минулому році з лав Радянської Армії працював помічником комбайнера у радгоспі імені Свердлова. На нинішніх жнивах він вже вивіз СК-5 самостійно. А помічником у нього молодий брат Іван. На обмолоті хлібів брати кожного дня виконують

норми випробітку на 130—140 процентів.

Відмінних результатів на жнивних добивається молодий комбайнер колгоспу «Рассвет» Микола Кравченко. Від агрегату комсомольця вже надійшло на тік майже 4000 центнерів зерна.

ОЛЕКСАНДРІЯ. Хлібороби радгоспу-технікуму завершують збирання ранніх зернових. Змагання комбайнерів тут очолює комсомолец Олександр Дмитровський. «Нивою» він намолотив майже 5 тисяч центнерів зерна.

МАЛА ВНСКА. Не відстає від досвідчених комбайнерів колгоспу «Перше мая» комсомолец Віктор Бакун. Від його агрегату вже надійшло на тік понад 4000 центнерів зерна.

НОВОУКРАЇНКА. Соціалістичне змагання молодих комбайнерів району, які працюють на «Колосах», очолює Володимир Кушніров з колгоспу імені Карла Маркса. На рахунок комсомольця — 3800 центнерів зерна, намолоченого з 100-гектарної площі. Мета Володимира — зібрати не менше 7000 центнерів хліба.

ПЕРЕВІР СЕБЕ ДІЛОМ

Щоденник групкомсорга: серпень

Прискорення, перебування. Сьогодні ці слова визначають зміст нашого життя. Визначають зміст діяльності кожної комсомольської організації. На комсомольських зборах, які пройшли в області, було обговорено завдання по перебудові роботи осередків у світлі завдань січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС, XX з'їзду ВЛКСМ, XXV з'їзду ЛКСМУ України. Як наповнити життя кожної комсомольської організації живими, конкретними справами? Як діяти до кожної молоді людини? Як побудувати формалізм? Ці та інші питання мають стояти в центрі уваги комітетів комсомолу. Адже з першого серпня починається звітно-виборна кампанія в комсомолі. Спочатку звіти і вибори пройдуть в групах, цехових, дільничних, факультетських та інших комсомольських організаціях на правах первинних. Ці збори мають відбутися в серпні-вересні. Комсорг, добийся того, щоб ці збори не були схожими на інші. Нехай кожен на них подумає вголос про те, що він зумів зробити

і що міг би зробити. Вибори комсорга — відповідальний крок. І на зборах треба зважити чи виправдають кандидати в комсоргі наше довіря. Чи погаснуть ті справи, які вони для себе намітили.

На звітно-виборних зборах треба дати рішучий бій формалізму, заорганізованості, які ще не зжиті в комсомолі.

Відповідальним екзамenom для молоді села, як і для всіх хліборобів області є жива. До редакції щодня надходять повідомлення про трудові успіхи молодих комбайнерів, жаткарів, шоферів, про рекорди на хлібному полі. Молоді механізатори включаються у соціалістичне змагання на прізвисько «Золотий колос», яке оголосили обком ЛКСМУ і редакція газети. «Молодий комунар» став арбітром цього трудового суперництва. Але, на жаль, до редакції надходять й інші повідомлення. Три-чотири сигнали. Деякі комітети комсомолу і насамперед Добровельцівського, Долішнього районів самоусушилися від організації змагання на живому полі. А в деяких місцях не приді-

ляють належної уваги живим. Слабо дбають про їхнє побутове, торговельне обслуговування. Комсорг, подбай про те, щоб урожай-87 зібрати вчасно і високоякісно. Своє нагоме слово в цьому має сказати і «Комсомольський прожектор».

Триває обласний комсомольсько-мелодійний двомісячний конкурс заготівлі кормів для громадського тваринництва. У серпні він завершиться. Тож подбай, комсорг, щоб на кормовому полі не спалахнула напруга, тривало змагання за досягнення найвищих результатів у заготівлі кормів. Досвід кращих треба узагальнювати, поширювати, надати йому гласності. Байдужості, безвідповідальності в цій важливій справі не повинно бути.

Завершилася перша половина студентського трудового літа. Студзатони області ударно працюють на важливих будовах, у колосах і радгоспах, об'єктах соціалістичного побуту. Зроблено чимало. Але ще нерідко трапляються факти, коли студентські загони незабезпечуються обсягом робіт, будівельними матеріалами, не створюють

для людей необхідних умов для відпочинку тощо. Комсорг, придбай більше уваги студзатонам.

Продовжується літнє перське літо, пора шкільних канікул. Але вже відчувастся і наближення нового навчального року. Все частіше в магазинах можна побачити дітей, їхніх батьків, які хочуть придбати шкільну форму, зошити, підручники тощо. Комсорг, подбай, чи не треба допомоги твоєї, або комсомольців організації у підготовці шкільної до нового навчального року.

Починається передплата на газети і журнали на 1988 рік. Подбай, комсорг, щоб з перших днів передплата на дитячі і молодіжні газети і журнали йшла організовано.

Серпень — пора масових занять фізкультурою і спортом. Часто на спортивних майданчиках, стадіонах можна побачити дітей, підлітків, молоді, які грають у футбол, баскетбол чи волейбол. Твоя турбота, комсорг, — чітко організувати спортивні змагання, надати їм масовості. Пам'ятай, комсорг, від твоєї ініціативи, організованості, наполегливості в значній мірі залежить успіх будь-якої справи.

ЧИ МІЦНЕ КОРІННЯ БЕЗДУХОВНОСТІ?

Коли на пленумі Всесоюзного театрального товариства (ВТТ), що проходив восени минулого року, відомий театральний режисер і актор, керівник МХАТу Олег Єфремов поставив питання про існування цього товариства, його підтримали, і буквально наступного ранку вся театральна Москва говорила, що Єфремов «підірвав ВТТ». Не знаю, як у цей час реагували «на місцях», але тепер уже ясно: зміни в театральному середовищі необхідні й нова Спілка театральних діячів, що виникла на місці «підірваного Товариства», повинна добитися змін.

Чого ми чекаємо від театру? Спробуймо над цим замислитися. (Між іншим, коли я адресувала питання кільком своїм друзям, вони похмуро іронізували, жартували).

Ю. І. КОМПАНИЕЦЬ, заступник начальника обласного управління культури: Ваші друзі не надто доброзичливі. 31 липня закінчився 49-й театральний сезон, наш театр повернувся з гастролей по області. Чи не поговорити нам про минулий театральний сезон?

КОР. А мені б хотілося поговорити про театр імені Кропивницького взагалі. Тому, що минулий сезон на був винятком. До речі, чому театр гастролував по області?

Ю. К. Згідно з постановою Міністерства культури СРСР один раз на 5 років свій літній гастрольний сезон обласні театри присвячують обслуговуванню населення області. Якщо надійшла наша черга напередодні 50-го ювілейного сезону, до якого театр почав підготовку.

КОР. 50-й театральний сезон... Не берусь говорити про 50 років існування театру, хоча переконана: театр знав кращі часи. Ось ви сказали — мої друзі недоброчесні. А як їм бути інакшими, коли атраєється атмосфера справжнього театру? Починаючи вже із зовнішнього вигляду, наш театр відштовхує! Та чого ми все прикидаємо загальними фразами, чи не пора запитати прямо: що відбувається з театром імені Кропивницького?

Ю. К. Мені зрозумілий ваш запал. Дійсно, театр переживає не кращі часи. Не ми перші про це говоримо. На мою думку, для сучасного театру важливі три фактори: драматургія, склад труп, глядач. Якщо хоч один з цих факторів відсутній, театр вже не може жити повноцінно. Почнемо з драматургії. Безсумнівно, «Езоп», «І понад вік триває день», «Бідерман і підліткові» — складні, психологічно насичені твори, велика драматургія. Але сучасній людині потрібно не тільки це. Їй потрібна хороша сучасна п'єса — «про нас», так би мовити. У нас театр український, тому й п'єси треба ставити українські.

КОР. Де їх взяти?

Ю. К. Це питання! Не можу назвати жодної української п'єси, яка привернула б мою увагу в останній час.

КОР. Ваша думка про склад труп?

Ю. К. Трупа театру імені М. Кропивницького в стадії реконструкції. **КОР.** До речі, я чула, ніби театр збирається виключити до репертуару «Маскарад» М. Лермонтова. Цікаво, хто ж гратиме (не на жує вже про Арбеніна)? Засідича, наприклад? Слово честі, ми поважасмо Олега Степановича Натяжний, але його репертуарна політика нас турбує.

Ю. К. Можу на це відповісти лише одне: репертуар поки що не затверджено. Та й формулу його сьогодні не головний режисер, а художня рада театру. І підбір акторів у трупу зараз у компетенції художньої ради.

КОР. Чому ж О. С. Натяжний все виконує функції а. о. головного режисера?

Ю. К. Вас не переконує,

коли я скажу, що на Україні взагалі дефіцит головних режисерів? Та й не тільки на Україні. Не випадково К. Ю. Лавров присвятив значне місце своїй доповіді на Успенському з'їзді Спілки театральних товариств проблематі режисери. Врешті-решт, справа не в тому, що записано у трудовій книжці режисера — а. о. чи головний. Необхідний час, щоб товариш Натяжний утвердився на посаді головного режисера, повірив у свої сили, а колектив повірив у нього. Ми у управлінні культури покладемо на нього надії.

КОР. Дивно, що в трупі музично-драматичного театру нікому грати саме музичні драми. Колись на цій сцені «Наталку Полтавку» показували, «Запорожців за Дунаєм», а тепер... Запитайте у молоді, що їм відомо з української класики.

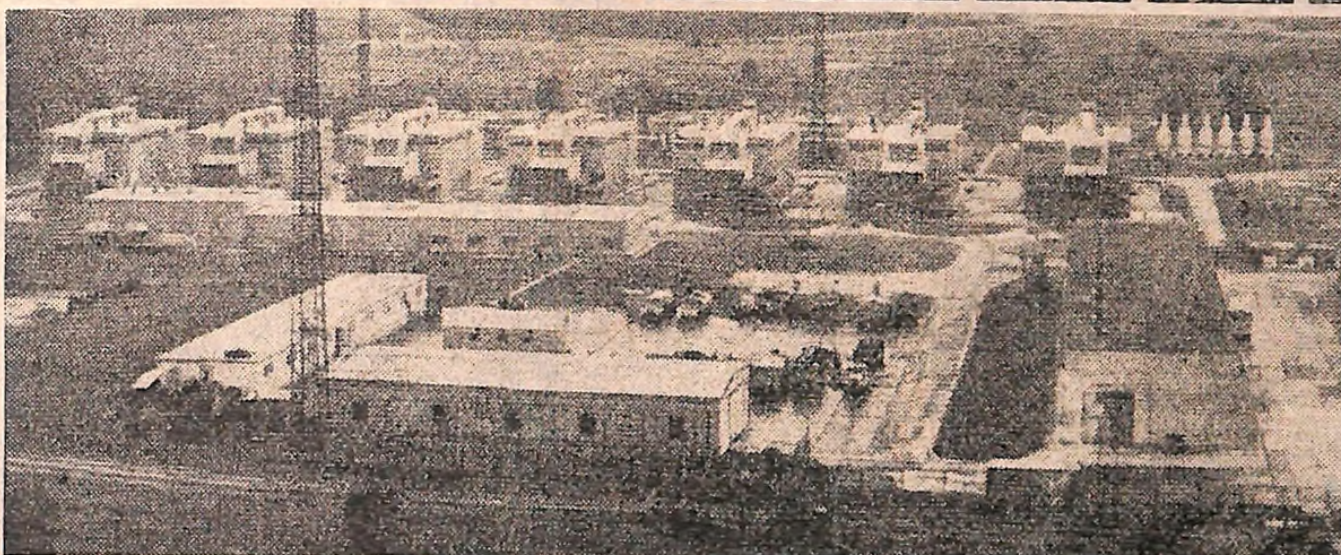
Ю. К. Це біда не тільки наша. Аналогічні труднощі спіткали багато інших театрів. За прикладом далеко йти не треба. Недавно у нас гастролував театр із Дрогобича в репертуарі якого були музичні вистави, відверто кажучи, далекі від професійного рівня. Отже, трагедія обласного театру в нестачі акторів, які співають і танцюють. Театральні вузи України не готують акторів для музично-драматичних театрів. Олесь Степанович Натяжний їздив у Київ на вступні іспити театральних інститутів, так уявіть собі, не було його запросяти.

Усі ми прекрасно розуміємо: театрові необхідно повернути престиж. Але... Проблема ще й у третьому компоненті — глядачів. Яким би не був театр — великим чи малим, популярним чи не дуже — йому потрібен глядач. Мені часто доводиться зустрічати презирливе ставлення до театру з боку людей, які принаймні останні 15 років не відвідували його й тому навряд чи можуть об'єктивно судити про нього. І все-таки засуджують, висловлюють невдоволення. Не може театр знайти своє обличчя, коли у нього немає вмілого й доброго друга — образі шанувальників. Ці ж слова, до речі, я можу повторити не тільки у зв'язку з театром, про який ми сьогодні говоримо. А як бути з філармонією, ляльковим театром? Є у них надійний друг — глядач?

КОР. Отже, напрошується висновок, що нині у нас не все гаразд з естетичним вихованням?

Ю. К. Саме так. У школах, технікумах, вузах естетика та її етика втрачає не в пошані. Безуховність пускає міцне коріння і щоб запобігти цьому, необхідно сконцентрувати увагу на виконанні роботи з молоддю.

Бесіду веде В. ЛЕВЧОК.

Завдання Олександрійської кущової ремонтної бази — забезпечувати безвідмовну роботу агрегатів газоконденсаторних станцій України, Молдавії та декількох областей Росії.

На базі працює немало молодих робітників. Комсомольці з високою відповідальністю ставляться до дорученої справи. Особливо відзначається фрезерувальник Володимир СИМОНЕНКО. Він — секретар комсомольської організації, член групи народного контролю. Не відстає від Володимира і Олександр ГОЛУБ, якого ви бачите на знімку внизу разом з наставником Михайлом Степановичем УТЮЖОВИМ.

Серед правофлангових індивідуального змагання в колективі — і слюсар Юрій ШЕПОТИННИК (знімок справа). Комсомолець освоїв кілька суміжних спеціальностей.

В. ГРИБ.
Фото автора.

«НЕ ТРЕБА ВДАВАТИ, ЩО ВСЕ ВІДМІННО»

ВІДГУКИ НА ПУБЛІКАЦІЇ «МОЛОДОГО
КОМУНАРА»

«Чи буде кінець «п'яно-
му вуглу»? Репліка під та-
ким заголовком (газета за
2 квітня ц. р.) була сповне-
на обурення з приводу того,
що Кіровоград ніяк не при-
крашають спецмагазини та
місця для масового вжи-
вання пива. Ось як наші
читачі відгукнулися на за-

«Я розношу телеграми і
часто проходжу по вулиці
Карла Маркса. Діти з ма-
газину культоварів вихо-
дять із зошитами та іграш-
ками і бачать чергу за
спиртним. Це недопустимо.
А. Суховенко, Кірово-
град».

«Тільки легше зітхнули
було, що не стало горілки
і чоловіки повертаються
додому тверезими, як зно-
ву... Два спецмагазини по
вулиці Карла Маркса, один
них на місці колишнього
продмагу. Усе в центрі —
щоб довго не шукати. Це
ганебно! І пивбар на розі
вулиць Шевченка і Декаб-
ристів слід прибрати! Г. Щер-
біна, Е. Фесенко, Л. Марар-
чук, О. Липко, М. Безугла,
П. Ковальова, Кіровоград».

«Ще що ж — повертають-
ся старі часи? Там, де рані-
ше купували макарони й
круп, молоко — тепер
«спиртне». Маю на увазі спец-
магазин напроти обла-
стного суду в центрі міста. А
як же протилежні приклади.
Яке чудове кафе-магазин
зараз на місці алоасної
«Перлини степу»... А. Коно-
валенко, м. Кіровоград».

«Цікаво б знати, як пра-
цівники суду і прокурату-
ри подобається близьке су-
сідство із спецмагом? Як же
зменшувати продаж спирт-
ного, коли відкриваються
нові точки його продажу?
Щедров, Кіровоград».

Були й інші листи та
дзвінки аналогічного змі-
сту. Були й наші запити у
відповідні інстанції та від-
повіді звітні: «Сухого за-
кону» нема, а нові магази-
ни відкриваються взаєм-
но старих... Так, немає зако-
ну, який забороняє би про-
даж спиртного, але є закон
про підтримання громад-
ського порядку і спокою
жителів. Цей закон, схоже,
ніяк не застосовується що-
до того ж «п'яного вуг-
ла» — якщо в пивниці біля
ресторану «Весна» декора-

тивні грати хоч якось стрі-
мують рухливість «відпочи-
ваючих» там, (хоч і не рятують
перехожих від узви-
женої там нецензурщини),
то на розі вулиць Шевчен-
ка й Декабристів випивах
досить вільно і зручно роз-
ташовуються на кам'яних
балюстрадах, і ніякого по-
рятку перехожим від них
немає, падає ж жінкам.
Будь-таксофона поряд із
входом у бар служить його
клієнтам туалетом... Праві
наші читачі: тут міліція
кожного першого може
оштрафувати чи затримати
за порушення громадського
порядку (брутальну лайку,

образу перехожих тощо).
Якби це робилося постійно,
випивах поводитися б об-
режніше. Якщо Ленінський
райвідділ внутрішніх справ
збирається відповісти нам,
що «необхідна робота там
проводиться», то читачі, які
змушені ходити мимо «вуг-
ла», не повірять, поки самі
не побачать на цьому місці
грунтовних змін. ...Вдруге
через газету звертаємо ува-
гу міськвиконкому й на те,
що спецмагазини — не ті
точки, яким належить по-
чесне місце на відпочіт.

Бурхливу реакцію викли-
кала стаття «Кабінет фото-
любителя» в номері за 30
червня 1987 року. Там йшла
мова про те, як медик із
Новгородки В. Дегтярьов
під виглядом «лікування»
глухмих над своїми непов-
нолітніми пацієнтками, ви-
готовляв порнографічні
знімки. Якщо в першому з
наведених листів — лише
гнівний осуд вчинку, то в
другому є аналіз соціаль-
них причин виниклих пору-
шок клятвою Гіппократа.

«Ми, як жінки і матері,
важимо, що дії цього, з
дозволу сказати, лікаря,
виходять за межі всього
можливого для нормальної
людини. А як піднялася у
його співробітників рука
захистити подібні дії? Ней-
мовірно! І ми вважаємо, що
11 років позбавлення волі —
мало для такого злочинця.
Каверіна, Лисенко, Тимо-
щенко та інші — всього 11
підписів, смт Смоліше, Ма-
ловатківський район».

«Скільки вже перекона-
вся, — лише кіровоград-
ець С. Правецький, — що
коріння злочинності сяга-
ють у дитинство та огро-
цтво. Недодали в цю пору і
Дегтярьову. І мені жаль
його, адже він загинув як
особистість. А дівчата, його
жертви? Чого мовчали? Хі-
ба всі не розуміли, що з ни-
ми коїли? Мабуть, у них не
було правильних поглядів
про честь і гідність. Ніякі
машини не замінять наших
врат від байдужості до пи-
тань морального виховання.
Звідси й підписи на захист
Дегтярьова...».

Соціальні мотиви (і це ра-
дше) звучать й у відгуку
А. Ремізової з Олександрії
на, здавалось би, не спону-
каючи до подібних розду-
мів статтю «Машини часу»:
подорож у минуле» (МК)
за 13 червня ц. р.). Цитую-
чи пісні ансамблю і стверд-
жуючи, що його слава,
попри твердження автора
названої публікації, зовсім
не йде на спад, вісімнадця-
тирічна дописувачка роз-
мірковує:

«Не можу погодитися із
такими рядками: «Коли об-
ставини нашого життя
справді змінилися, з'ясува-
лося, що «Машини часу»...
немає про що співати». А хі-
ба немає вже міщан, мар-
нотратників життя, «флю-
герів»? Не треба нам усмі-
хатися і робити вигляд, що
все у нас відмінно, обми-
нювати самих себе...».

Що не все чудово, свід-
чить і даний огляд. «Машини»
є про що співати. Нам —
писати. Тож чекаємо по-
вих листів від вас, шановні
читачі.

Відділ комуністичного
виховання «МК».

СТУДЗАГОНИ Бобрин-
ського сільськогос-
подарського технікуму
«Прометей» та «Буревіс-
ник» розмістилися по-су-
сідству. Перший — у кол-
госпі імені ХХІ з'їзду
КПРС, другий — у «Рос-
свете» цього ж району.
І той, і інший зайняті на
сільськогосподарських ро-
ботах.

Нині, в основному, пра-
цюють на току, на город-
ній бригаді. Але працюють
по-різному.

Спочатку познайомилися
із загonom «Прометей». Відрадно було почути від
командира Олексія Рака
комісара Володимира Се-
крета, що на умови про-
живання, харчування нарі-
кань у студзагонівців не-
має. А от з роботою щось
не те. Ніби й багато в
цей час у колгоспі справ,
а студенти «прохолод-
жуються». «На току нас
ціла купа, а роботи ма-
ло».

Отож на току справді
була більша частина за-
гону. Це був день зупин-
ки Всесоюзного студент-
ського загону, мета яко-
го — провести додатко-
вий інструктаж з техніки
безпеки в усіх лінійних
загонах. У пообідню пору
«Прометей» зібрався на
току у приміщенні заго-
вої, інструктаж проводи-
ли електрик В. А. Калини-
ченко та завідувачий то-
ком Б. Ф. Орищенко.
Схоже було, що студен-
там уже давно хотілося
зібратися ось так і «вяс-
нити стосунки», бо після
слів «які будуть залитан-

ня», мовчанки, як це бу-
ває, не послідувало. На
день зупинки у будзгін
прибули секретар обкому
комсомолу Н. Ангелуца
та перший секретар Боб-
ринського райкому ком-
сомолу М. Паладій. Схо-
же, всім хотілося розста-

ні роботою. Що не кажіть,
а ситуація смішна: сту-
денти плачуться, що ро-
боти мало. Хочуть тяжкої,
а їм дають легшу.

Правду кажуть, що най-
краще все лізнається в
порівнянні. А порівнюва-
ти довелося дуже швид-

ПІЗНАЄТЬСЯ В ПОРІВНЯННІ

вити крапки над «і», але
це чомусь скоріше скида-
лось на звичайну супе-
речку.

— На току достатньо
кількох студентів, іншим
тут нічого робити, — в
одні голос твердили хлоп-
ці.

— Як, нічого робити?
Якщо вам говорить підмі-
тати площу, значить під-
мітайте, адже то все є ро-
бота, — це вже завідую-
чий током.

— Але ж це смішно:
здорові хлопці працюють
із віниками в руках, коли
жінки-колгоспниці вико-
нують на току тяжку ро-
боту.

Справді, хлопці можуть
робити в колгоспі і щось
серйозніше. Чому б, на-
приклад, не почистити ко-
рівник?

— Не дають, — це вже
відповідає командир.

— А що дають?

Щодня вранці у голови
колгоспу розподіляють
обсяг робіт на день. Ви-
значають і для студентів.
А потім виявляється, що
вони недосить завантаже-

ко — того ж дня у кол-
госпі «Рассвет». Його го-
лова — Олександр Семе-
ніхін, сказав: «Дивіться
самі, усе побачите». По-
їхали відразу на тік. Без-
людним і тихим здався
він. Побачили тут лише
чотирьох студзагонівців —
Валерія Журавка, Олек-
сандра Дрозденка, Юрія
Чогайза та Миколу На-
уменка. Вони кагатували
зерно. Неподалік підміта-
ли площу дві жінки.

— А тут більше і не по-
трібно, — відразу ж по-
яснив завідувачий током
А. М. Щіченко. — Я ли-
шив чотирьох хлопців і
все. Вони й роботу зро-
блять, і гроші зароблять.
А з підмітанням двоє жі-
нок справляться.

Справді, на току було
чисто.

Як пояснив голова кол-
госпу, головною роботою
студзагону «Буревісник»
буде збирання врожаю в
саду. Але поки дозріва-
ють яблука, вони працю-
ють на різних роботах.
Ось хлопці взялися по-
чистити вівчарню.

— І що ж, даєте їм цю
роботу?

— Коли беруться, то
чому ж і ні. Але хай по-
тім не плачуть...

Дівчата працюють в го-
родній бригаді. Та, як ви-
яснилося, працювати там
більше не хочуть.

— Роботи нашої не вид-
но, — за всіх ображено
говорить комісар загону
Світлана Костянецька. —
Працюємо разом із жін-
ками-колгоспницями, за-
кривають наряди усім ра-
зом, а як і коли, не знає-
мо. Бригадира городньої
бригади майже не бачи-
мо.

Дивно, що серед обра-
жених і комісар загону.
Світлана разом з коман-
диром першою повинна
вирішити це питання. За
словами Олександра Пи-
санюка — командира. Він
саме в цей день збирався
вирішити питання з робо-
тою на городній бригаді.
Вияснити норми, розцінки
і, можливо, пошастить,
«упійматиме» бригадира го-
родньої бригади. Це на
його совісті.

Але комісар так і лиш-
лась сидіти ображеною
разом з іншими дівчатами
на своєму ліжку. Вияв-
ляється, у той день вони
не ходили на роботу вза-
галі. А від колгоспників
довелося почути таке:
«Хлопці у цьому загоні ро-
ботящі, а от дівчата ле-
дачкуваті». Невже змир-
яється дівчата з «Буревіс-
ника» ось з такою оцінкою?
«Прометейовці» їм би тут
носа итерли.

З. КУЦЕНКО.
Бобринецький район.

Таня ЦУКАНОВА —
посмієнниця. Цього-
річні літні канікули вона
вирішила присвятити не
лише активному дозвіл-
лю, а й допомогти стар-
шим у гарячу збиральну
кампанію. Навіть позашта-
тний фотокор Г. КОШКО
сфотографував її саме
тоді, коли учениця під-
собляла працівникам то-
ку в очистці зерна у при-
міському колгоспі імені
Леніна. Дівна жарка,
тож і її руки на вагу
золота.
Новгородківський район.

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

1525 КІЛОМЕТРІВ

УРОКУ МУЖНОСТІ ЮНИХ
ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИХ СПОРТСМЕНІВ

Олександрія — Ново-
сільськ — Олександрія. Та-
ким був маршрут багато-
денної велогонки юних
спортсменів ДЮСШ-1, при-
свяченої 70-річчю Велико-
го Жовтня. Цим військово-
патріотичним і спортивним
заходом кращі комсомоль-
ці спортивної школи зро-
били свій внесок у всена-
родне свято.

— До складу нашої гру-
пи увійшли дев'ятнадцять
спортсменів, — розповідає
керівник велогонки дирек-
тор ДЮСШ-1 Григорій
Васильович Івасенко. —
Вісім дівчат та одинад-
цять юнаків. Наймолод-
ший із них — семиклас-
ник Олександр Таранник.
Спочатку ми дещо об-
межили вік учасників, ад-
же маршрут дуже склад-
ний і без необхідної під-
готовки його не пройти.
Але Саша поставив мету
потратити до складу
команди і досвід її.
Хлопець непогано вчиться
у школі, а це фактор,

який ми враховували у
першу чергу.

На шляху до Ново-
сільська учасники велогон-
ки зустрічалися з ветера-
нами Великої Вітчизня-
ної війни та праці, воїна-
ми Збройних Сил країни.

Спочатку маршрут про-
лягав до Криму. У сели-
щі Планерському олек-
сандрійці відвідали му-
зей парашутизму і плане-
ризму, познайомилися з
творчістю художника Мак-
симіліана Волошина. Із
Керчі на паромі учасники
велогонки переправилися
на Малу землю.

«Волю своєю, сили свої,
кров свою ми віддамо за
щастя нашого народу, за
тебе, рідна Батьківщино».
Це слова з клятвою героїв-
куніковців, які виявили
безприкладну мужність
на Малій землі. Саме во-
ни поклали початок виз-
воленню Тамані від на-
мецько-фашистських за-
гарбників.

Слова клятвої були ска-
зані колишнім воїном-ін-
тернаціоналістом Олегом

Дорофеевим, нині поза-
штатним інструктором ЦК
ВЛКСМ. Понад десять ти-
сяч героїв Аджимушкай-
ських наменоломень відда-
ли своє життя у боротьбі з
лютим ворогом, через що
цю місцевість називають
«Фортцею солдатських
сердец». Учасники вело-
гонки Ігор Огієнко, Фелікс
Загоруйко, Тетяна Тере-
щенко, Марина Малишева,
Людмила Сливенко, Олександра
Рябоволін затамувавши
подих дивляться на стіни
наменоломень, політи
кровою захисників Аджим-
ушану.

Але найголовнішим по-
дарунком олександрійці
вважають землю, яку їм
піднесли на місці фінішу
учасники тих боїв.

— Нехай ця священна
земля міста-героя Ново-
російська буде вічним
спогадом вашому поко-
лінню про мужність і ге-
роїзм радянського наро-
ду у роки Великої Вітчизняної
війни, виховує
молодь на славних тра-
диціях батьків.

Позаду 1525 кілометрів.
Під час зустрічі з учасни-
ками велопробігу роз-
мовляю із другим секре-
тарем Олександрійського
міського комсомолу
Юрієм Коржем, одним з
організаторів цієї важли-
вої військово-патріотич-
ної акції.

— Чи обрали ви вже
черговий маршрут?

— Наступного року пла-
нуємо здійснити велопро-
біг Олександрія — Вол-
гоград — Олександрія.
Вважаю, що почату цікаву
справу треба продовжу-
вати, і головним чином,
ось через що. Проблема
підростаючого покоління,
його взаємовідносин зі
своїми попередниками
завжди привертала увагу.
Та ще ніколи вона не бу-
ла такою гострою й акту-
альною, як нині. І нам не
байдуже, в чиї руки по-
траплять революційні здо-
бутки батьків. Залучення
молоді до конкретних
справ стало насущою
потребою сьогодення. А
це можливо лише при
умові, що юним буде ці-
каво приймати участь у
заходах, подібних цьому
велопробігу.

Не згодні з цим про-
сто не можливо. Досвід ідей-
но-виховної роботи Олек-
сандрійського міського
комсомолу повинен шири-
тись.

С. БОНДАРЕВ.
м. Олександрія.

ФУТБОЛ:
«ЗІРКА» — «ВОРСКЛА»
(Полтава) — 1:1.

АДРЕСИ
КОМСОМОЛЬСЬКИХ
СПРАВІНІЦІАТИВА
МОЛОДИХ
ПОРТОВИКІВ

Молодіжний жилий комплекс створюють ентузіасты Іллічівського морського торгового порту. З ініціативи комсомольців гавані під перші будинки тут реконструюють старі ґуртожитки і вивільнені адміністративні будинки.

— Ідея організації МЖК виникла кілька років тому, — говорить секретар комітету комсомолу порту Володимир Панасенко. — Але тоді до її реалізації не були готові ні ми, ні господарники. В Іллічівську, де постійно зростають темпи будівництва житла і громадських споруд, не вистачає потужностей підприємства будіндустрії. Однак відступати від задуманого ми не збирались. Ініціативна група об'єднала зусилля всіх, хто шукав вихід із становища. Спинилися на кількох старих будинках, які потребували ремонту. Будівельні організації вважали для себе невигідним ними займатися. Прийняли рішення про їх ремонт власними силами.

При розробці проєктів реконструкції створили тимчасовий молодіжний творчий колектив архітекторів. Він справився із завданням. Жили будинки відзначаються незвичайним опорядженням, оригінальним плануванням квартир. На дахах передбачено теплиці, в напівпідвальних приміщеннях працюватимуть культурно-оздоровчі блоки, фотолaboratorії, а на першому поверсі — зимовий сад, відео-кафе. Уроки музики і живопису для дітей, спортивні заняття для малюків та їх батьків організують самі члени МЖК.

В. ЧЕРЕВИЧЕНКО,
кор. РАТАУ.

Одеса.

ЧИТАЙТЕ
В НАЙБЛИЖЧИХ
НОМЕРАХ

- Літературно-мистецьку сторінку «Гроно».
- Прем'єру рубрики «З'їзд поставив завдання». Перспективи і шляхи вирішення кадрових проблем у нашій Спільноті.
- Триває конкурс «1917 — 1987. Діла, дні, люди». Нарис про друзів дитинства, про місто Леніна. Автор — колишній червоний командир І. Ісаєв.

Папуга —
це фігура!

Виявляється, щоб стати зіркою, треба зовсім небагато: дурнувато посміхатися й робити велику кількість нісенітниць, які нормальній людині й на думку не спадають. Ах, даруйте. Ще треба робити розумний вигляд. Без цього — ні-ні.

Ось так і виходить, що найрозумніша фігура у фільмі — папуга Вика, якого озвучує актор Володимир Тотосов.

Ах, даруйте. Я ще не сказав, що мова про фільм В. Аксенова «Як стати зіркою».

Яка афіша! Які імена! Ах, Подуніні! Ах, Леонтьєв! Ах... І так далі. Далеко-далеко за кадр. Мабуть, основне десь на відеокasetі, до якої нас відсилають автори стрічки. А це лише ролик, реклама на дві з половиною години кривлянь Подуніні й Леонтьєва.

Я уважно читая рекламу. Ні, нічого подібного: це не бенедикт «Лисцедів». Це перше у вітчизняному кінематографі естрадно-розважальне шоу. Я не спеціаліст, але після нього почину мені зовсім не хочеться кричати «Держіте далі!».

Репліка

Усе чекав, поки вийдуть на екран вказані в афішах особи. Дарма чекав. Правда, про Аллу Борисівну весь час балакали. Правда і те, що більше говорив папуга, ніж ведучий Максим Леонідов, лідер групи «Секрет». Хоча цей папуга й найрозумніший птах у світі, та чи не дивиться вам, що людині треба бути все-таки розумнішою від пернатого?

Дивився я фільм ще й із такою думкою: де взяти гроші, щоб замовити одяжку у модельєра Зайцева? Хто бачив це шоу, зрозуміє, до чого я веду. А хто не бачив, хай не сумує — нічого не втрапить, як на мене. Хоча самого Леонтьєва обшиває сам Зайцев — не спійшті задріпті. Ми не те можемо. Наприклад, не подивитися що «комедію». Або прочитати цю репліку, не повірити їй і віддати свої кровні п'ятеро карбованців у фонд товаришів Аксенова, Леонідова, Подуніні... Ми жба таке можемо!

Правий був Р. Пауле, коли говорив у фільмі: вся наша біда в тому, що ми розучилися сміятися. А я от сміявся. Над собою і над тими, хто разом зі мною прийшов у кінотеатр.

В. СОРОКІН.

ГУМУР

НЕВДАЛИЙ ФІНАЛ

Засмутився Кость Крадій,
Ходить, ніби хмара:
Вже не можна в комбінаті
Взяти що-небудь даром.
Ні ратички, ні гомілки,
(Як раніш бувало),
Ані м'яса, ні печінки,
Ані шматка сала.
Стережуть вночі і вдень,
Сторожі-вахтери,
Всі тини, всі перелазы,
І прохідні двері.
Ходить Кость сам не свій,
Вже й не спить ночами:
Як то так іти з роботи
З голими руками?
Кость дуже добре знав:
Зловлять — буде круто.
Незважаючи на це,
Взявся ризикнути.
Обкрутив, мов мотузком,
Пузо ковбасою
І сміливо напрямки

Йде до прохідної.
Претягся прямо до воріт,
Руками махає:
Мошавля, гляньте,
Сторожі, —
Нічого немає.
Тільки він на прохідній
Ступив на порога,
А ковбаса враз на зло —
Геп йому під ноги.
Біля ніг його лежить,
Гадюкою в'ється.
Сторож бачить отаке
І з ауса сміється...

А який тому фінал,
Кожен мусить знати:
Обійшлася ковбаса
Кості в дві зарплати.
Віктор ЧОРНОГОР,
с. Нова Прага,
Олександрійський район.

У народі
кажуть

ХТО ПРО ЩО

На уроці вчитель географії запитав учня:
— Скажи мені, Климентко, де Волга бере початок?
— Від нашого гаража, — відповів учень.
— Я тебе прошу — вкажи русло Волги, — знову звернувся учитель.
— Русло? Це... м'ясокомбінат, де мій батько працює заготівником.

СВИСНУВ!

Зустрілись хлопчики. Один другого й питає:
— Ти свистіти вже навчився?
— Так, — відповів той.
— Неправда, ще вчора ти не вмів і губи складати...
— А все одно свиснув:

у батька три карбованці,
коли він заснув. Сьогодні менше проп'є!Записав
Анатолій ВИСОЦЬКИЙ,
м. Кіровоград.Словничок-
жартівничок

Варивода — працівник котельної.
Водопад — стрибун у воду.
Ходики — туристи.
Пасинок — футболіст, який віддає пас партнеру.
Летучка — стюардеса.
Гаманець — музикант, який грає гами.
Цоколь — кінь.
Водопій — зіпсований кран.
Щедрівка — щедра жінка.
Лазівка — альпіністка.
Михайло СТОЛІН.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.ДО УВАГИ
ЗАБУДОВНИКІВ

Із настанням літа побільшало турбот в індивідуального забудовника: ремонт та вдосконалення житла, упорядкування побутових приміщень — все це потребує і часу, і матеріалів. Магазини споживчої кооперації пропонують великий вибір будівельних матеріалів.

Споруджуючи допоміжні чи тимчасові господарські приміщення, доцільно використати будівельний ліс листяних порід.

Ціна 1 м³ — 18—20 крб.

Для покриття будівель можна використати чорну металеву черепицю та покрівельну сталь: міцний і практичний матеріал дозволяє ладити дахи будівель різних типів і профілів.

Ціна 1 умовної одиниці черепиці — 2 крб. 30 коп.

Вартість 1 кг покрівельної сталі — 65 коп.

Інтер'єр приміщення стає привабливішим, якщо внутрішні двері заскляти узорчастим склом.

Ціна 1 м² — 3 крб. 60 коп.

Звичайно, в «арсеналі» забудовника повинно бути і віконне скло.

Ціна 1 м² — 1 крб. 28 коп.

Кожному господареві радимо звернути увагу на різнокольорові склоблоки. Стіни з них прикрашають оселю, роблять її світлою та нарядною.

Ціна одного блоку розміром
194×194×98 мм — 65 коп.;
244×244×98 мм — 95 коп.

Заощаджуючи час на придбання потрібних товарів, скористайтесь послугою

Укоопторгренлама.

Шановні батьки!

ХОЧ ЛІТНІ КАНІКУЛИ ЩЕ В РОЗПАЛІ І ШКОЛЯРИ ВІДПОЧИВАЮТЬ, РАДИМО ЗАВЧАСНО ПОДБАТИ, ЩОБ ВАШІ ДІТИ МАЛИ ВСЕ НЕОБХІДНЕ ДО НОВОГО НАВЧАЛЬНОГО РОКУ.

У цьому вам допоможуть шкільні базари, які організували працівники споживчої кооперації.

Тут представлено широкий вибір учнівського асортименту: портфелі і ранці, письмове приладдя, фарби та зошити для малювання, кольорові олівці, рахувальні палички, різноманітні мікрокалькулятори.

На шкільних базарах можна придбати і практичну шкільну форму для дівчаток і хлопчиків, легкі і теплі куртки сучасних фасонів, демісезонні та зимові пальта.

У великому виборі є також взуття на попсякден, для занять фізкультурою, прогулянок.

Ласкаво просимо на шкільні базари!

Укоопторгренлама.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-26; заступника редактора — 2-53-22; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів: комуністичного виховання — 2-59-82; комсомольського життя та економіки — 2-53-94; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-82; фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить в вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.